

Arrest

nr. 277 502 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat PARMENTIN, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België voor een eerste keer te zijn binnengekomen in 2017, dient op 29 december 2017, een eerste verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker werd in het kader van de Dublin III Verordening op 5 maart 2018 overgedragen aan de Italiaanse autoriteiten, die verantwoordelijk werden geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.2. Verzoeker, die verklaart België terug te zijn binnengekomen op 21 maart 2018, dient op 12 juli 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 19 juli 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker wordt gehoord op 14 december 2021.

1.3. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 april 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 19 april 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u van Koerdische origine.

Op 13 november 2017 werd u in de politiezone Gent aangetroffen in een koelwagen met de intentie om door te reizen naar Groot-Brittannië. U verklaarde toen K.H. te heten en geboren te zijn op 5 mei 1999. U kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 9 december 2017 werd u in de politiezone Mons op een trein aangehouden wegens illegaal verblijf en overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Vottem. U verklaarde toen C.K. te heten en op 14 november 1996 geboren te zijn in Kirkuk, Centraal-Irak. Tevens verklaarde u dat uw echtgenote en uw kind zich in Duinkerken, Frankrijk, zouden bevinden.

Op 29 december 2017 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in.

U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) K.S. te heten en op 14 november 1996 geboren te zijn in Suleymaniyah, Koerdische autonome regio (KAR), Noord-Irak. Toen u tien jaar oud was zou uw familie gedwongen zijn geweest om te verhuizen naar Yarmouk, een klein dorp in de buurt van Kirkuk, Centraal-Irak, omdat uw vader verwickeld was in een bloedwraakconflict. U was herder en in 2013 verloofde u zich met L.A.. In de zomer van 2014 verlieten u, uw ouders en uw enige zus, Irak omwille van de opmars van Islamitische Staat (IS). Jullie reisden naar Iran waar jullie vier tot vijf maanden verbleven alvorens door te reizen naar Turkije waar jullie ongeveer twee jaar zouden verblijven. Jullie reisden vervolgens door naar Italië waar op 14 oktober 2017 uw vingerafdrukken werden afgenomen. U reisde vervolgens verder naar België waar u op 9 december 2017 werd aangehouden. U verklaarde tevens geen weet te hebben van de verblijfplaatsen van uw ouders en uw zus. Onderweg naar Europa zouden jullie het contact verloren zijn. Daarnaast stelde u nooit lid te zijn geweest van een organisatie en nooit gearresteerd of veroordeeld te zijn geweest. U legde geen documenten voor ter staving van uw eerste verzoek.

U verzoek werd door de DVZ niet-ontvankelijk verklaard en op 5 maart 2018 werd u gerepatrieerd naar Italië dat verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Diezelfde dag werden uw vingerafdrukken daar afgenomen in het kader van een verzoek om internationale bescherming.

U bleef echter niet in Italië en reisde op aanraden van uw familie opnieuw naar België in een poging om Groot-Brittannië te bereiken.

Op 21 maart 2018 werd u door de politie aangetroffen op een parking in de regio Mons.

Op 29 maart 2018 werd u in de politiezone Sint-Niklaas gearresteerd op de parking Waasmunster.

U werd opgesloten in de gevangenis van Dendermonde en onder aanhoudingsmandaat geplaatst voor mensenhandel en bendevoering. Op 24 mei 2018 werd u vrijgelaten.

Op 12 november 2018 werd u om de hierboven vermelde redenen opnieuw opgesloten.

Op 16 april 2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 640.000 euro.

Het Hof van beroep te Gent bevestigde deze veroordeling op 13 januari 2020.

Op 3 maart 2020 tekende u een afstandsverklaring (asielaanvraag) en een 'verklaring vrijwillig vertrek' (Irak). Tevens legde u kopieën voor van een Iraaks paspoort, een identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een attest van nationaliteit en een attest dienstdoende als geboorteakte, beide afkomstig van de Iraakse ambassade. Deze attesten gaven aan dat u A.K.J.J. zou heten en op 14 november 1996 zou geboren zijn in Kirkuk.

Op 12 juli 2021 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Dit verzoek werd op 29 juli 2021 ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

U verklaart in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming dat u A.K.J.J. heet en dat u op 14 november 1996 geboren werd in Kirkuk, Centraal-Irak. Toen u zes of zeven jaar oud was verhuisde u wegens de toenmalige veiligheidssituatie met uw familie naar Takiya, district Chamchamal, provincie Suleymaniyah, in de Koerdische Autonome Regio (KAR). Uw ouders leven nog en verblijven daar tot op heden. U heeft een broer, M., die bij uw ouders verblijft en twee gehuwde zussen, She. die eveneens in Takiya verblijft en Sha. die in Suleymaniya stad verblijft. In 2016 huwde u met L.A.. Op 6 september 2017 verliet u Irak en reisde u naar Europa in een poging om Groot-Brittannië te bereiken. Op 21 april 2018 werd uw dochter geboren in Irak.

In 2013 zou u zijn toegetreden tot de 'peshmerga' en werd u lid van de Gorran-partij. Omdat de socio-economische toestand eind 2015 verslechterde begon u op sociale media kritiek te uiten op de machtspartijen in Koerdistan en werkte u samen met een invloedrijk persoon om de armen te helpen. U kreeg hierom in augustus 2017 een telefonisch dreigement en werd twintig dagen later in elkaar geslagen door leden van de anti-terreurdienst van de PUK. Hierna besloot u het land te verlaten. Omdat u er door uw problemen in Europa niet in slaagde uw echtgenote en dochter te laten overkomen ontstonden er na uw vertrek problemen met uw schoonfamilie. Ze zouden uw familie bedreigd hebben en dreigden ermee u te vermoorden indien u terugkeerde naar Irak. Uw schoonfamilie zou uw echtgenote hebben meegenomen en zij zou ondertussen hertrouwd zijn.

Naast de documenten die zich reeds in uw administratief dossier bevonden (zie boven) legt u ter staving van uw verzoek nog volgende documenten voor: kopieën van uw huwelijksakte en van uw Iraaks rijbewijs, foto's van een document van de 'Gorran movement' (dd. 15/07/2021), foto's van documenten betreffende uw verzoek om internationale bescherming in Italië en een video-opname.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend omdat uw gedrag allerminst getuigt van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming en u onvoldoende concrete elementen aanbrengt waaruit geconcludeerd kan worden dat u in Irak actueel daadwerkelijk een geponde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Zoals blijkt uit uw administratief dossier en het hierboven vermeldde feitenrelaas kan er worden vastgesteld dat u bij uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming verschillende identiteiten, geboorteplaatsen, verblijfplaatsen, vertrekdata, reiswegen, profielen en asielrelazen heeft opgedist. Daarnaast heeft u zelfs verschillende verklaringen afgelegd over de samenstelling van uw familie en de verblijfplaatsen van uw familieleden, (ex-) echtgenote en kind. Ook aan de Belgische veiligheidsdiensten blijkt u trouwens afwijkende verklaringen te hebben afgelegd.

Geconfronteerd met deze vele afwijkende verklaringen stelt u dat u eigenlijk niet in België wilde blijven en dat u wilde doorreizen en dat u hierom uw werkelijke identiteit wilde geheimhouden (CGVS 14/12/2021, p. 9-12). Los van het feit dat u niet alleen over uw identiteit afwijkende verklaringen heeft afgelegd ondermijnt dergelijk gedrag en de reden die u hiervoor geeft uw algehele geloofwaardigheid en de

geloofwaardigheid van uw relaas, wat geenszins getuigt van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Irak.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u eigenlijk niet van plan bleek om internationale bescherming aan te vragen. U wilde immers doorreizen naar Groot-Brittannië (CGVS 14/12/2021, p. 3, 4, 9-12). Opnieuw een aanwijzing dat u geen gegronde vrees voor vervolging koestert.

Uw verschillende verzoeken om internationale bescherming waren daarenboven beide laattijdig en diende u enkel in nadat u werd aangehouden (CGVS 14/12/2021, p. 3, 4). Eens te meer een vaststelling die uw voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate ondermijnt.

Uw beweerde gegronde vrees voor vervolging wordt tot slot volledig ondermijnd door het feit dat u in maart 2020 nog een verklaring tot afstand van uw asielpcedure ondertekende en u uitdrukkelijk aangaf te willen terugkeren naar Irak (CGVS 14/12/2021, p. 11 + document).

Los van bovenstaande pertinente vaststellingen moet er nog worden vastgesteld dat u geen concrete elementen kunt aanbrengen waaruit geconcludeerd kan worden dat u in Irak actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou dienen te koesteren.

U stelt dat u in Irak als lid van de Gorran-partij geïnterviewd werd door leden van de PUK (Patriottische Unie van Koerdistan) wegens kritiek die u op sociale media geuit zou hebben en omwille van uw activiteiten voor armen. U zou hierom een telefonisch dreigement hebben ontvangen (bericht) en gemolesteerd zijn geweest door leden van de anti-terreurdienst (CGVS 14/12/2021, p. 5, 6, 7). Allereerst dient te worden vastgesteld dat deze voorgehouden gebeurtenissen dateren van 2017 en dat er zich nadien niets meer heeft voorgedaan wat er op zou kunnen wijzen dat u door deze mensen om de door u aangegeven redenen geïnterviewd zou worden. Dit terwijl uw familieleden nog steeds in de KAR wonen. Daarnaast kunt u geen enkel bewijs voorleggen van uw beweerde activiteiten op sociale media of van het voorgehouden telefonisch dreigement (CGVS 14/12/2021, p. 6, 7). De brief van de Gorranbeweging kan niet beschouwd worden als bewijs dat uw nood aan internationale bescherming zou aantonen. Dit document gaat niet gepaard met overtuigende verklaringen en betreft louter een scan van een document. Het is bovendien algemeen bekend dat elk Iraaks document op eenvoudige wijze illegaal te verkrijgen is. Daarnaast moet worden vastgesteld dat de inhoud van dit document bijzonder summier is en geen uitspraak doet over uw precieze activiteiten noch over de problemen die u hierdoor gekend zou hebben of wanneer u deze voorgehouden problemen dan wel gekend zou hebben. Ook de video-opname die u voorlegt is geen bewijs dat u in Irak vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te vrezen omwille van uw vroegere activiteiten. De personen op deze video zijn niet herkenbaar, het is niet duidelijk van wanneer deze opname dateert, waar ze werd opgenomen of om welke reden de personen in de opname een conflict uitvechten.

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat lidmaatschap van de Gorran-beweging allerm minst verboden is in Koerdistan. De beweging bestaat sinds 2009 en hoewel er in het begin meldingen bestonden van leden van de Gorran-beweging die agressief geïntimideerd werden door leden van de machtspartijen PUK en KDP, kan er allerm minst geconcludeerd worden dat het loutere gegeven dat een persoon lid zou zijn geweest van deze beweging in Koerdistan volstaat om een gegronde vrees voor vervolging te rechtvaardigen. De beweging is tot op heden actief in de politiek van Koerdistan en heeft, hoewel haar macht aanzienlijk is afgenomen, nog steeds zetels in het Koerdisch parlement. Het feit dat de macht van deze beweging de laatste jaren enorm is afgenomen is overigens een aanwijzing dat er voor de machtspartijen in Koerdistan geen aanleiding bestaat om leden van deze beweging te viseren.

U stelt daarnaast bij een terugkeer problemen te vrezen met uw (voormalige) schoonfamilie. Zij zouden na uw vertrek uw familieleden hebben bedreigd en ermee gedreigd hebben u te vermoorden omdat u uw echtgenote in de steek zou hebben gelaten en hun eer zou hebben geschonden. Tevens zouden ze uw echtgenote hebben meegenomen en zou ze ondertussen hertrouwd zijn (CGVS 14/12/2021, p. 7). Uw verklaringen omtrent deze problematiek overtuigen echter allerm minst. Wanneer dit allemaal gebeurd zou zijn kunt u niet precies zeggen. Wanneer u op de hoogte kwam van deze problematiek evenmin. U stelt uiteindelijk dat u begin 2020 op de hoogte kwam van deze problemen. Dit zou echter betekenen dat u daarna nog afstand deed van uw asielpcedure en verklaarde te willen terugkeren naar Irak. Bovendien zou u daarna nog anderhalf jaar gewacht hebben om internationale bescherming aan te vragen. U weet evenmin wanneer uw echtgenote opnieuw werd uitgehuwelijkt noch weet u met wie ze momenteel gehuwd zou zijn. Uw familieleden verblijven bovendien tot op heden probleemloos in Koerdistan terwijl u aangeeft dat het hier een eerwraakkwestie zou betreffen (CGVS 14/12/2021, p. 7-9, 11).

Gezien het geheel aan bovenstaande vaststellingen moet er dan ook geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u in Irak actueel daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Wat betreft de beoordeling van uw nood aan subsidiaire bescherming bij terugkeer naar uw land van herkomst, dient het volgende te worden opgemerkt.

Het CGVS is van oordeel dat er geen reden is om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet verplicht namelijk niet dat de voorwaarden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot uitsluiting van deze bescherming. Aangezien er, rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan uw zaak, ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de uitsluitingsclausules op u van toepassing zijn, is er geen reden om na te gaan of u bovendien niet voldoet aan de criteria voor de subsidiaire bescherming terwijl u ervan moet worden uitgesloten (naar analogie: Raad van State, arrest 249.122 van 3 december 2020).

Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Voor de invulling van het begrip 'ernstig misdrijf' kan mutatis mutandis verwezen worden naar de criteria waarmee volgens het UNHCR rekening dient te worden gehouden bij de kwalificatie van een misdrijf als ernstig in de zin van artikel 1, par. F, lid b van de Vluchtelingenconventie: de aard van het misdrijf, het toegebrachte leed, het type procedure voor de berechting van het misdrijf, de (aard van de) voorziene straf, en de vraag of de meeste andere rechtssystemen het misdrijf in kwestie eveneens als ernstig zouden beschouwen. (UNHCR, "Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees", Genève, 4 september 2003, randnr. 38-40)

In dit verband dient te worden gewezen op het arrest van het Hof van Beroep te Gent dd. 13.01.2020, waaruit blijkt dat u onder de naam AHMAD Sharif definitief werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar, een geldboete van 640 000 euro, een verbeurdverklaring van 93.000 euro aan vermogensvoordeel, en een ontzetting uit uw rechten gedurende een periode van vijf jaar.

U werd (a) enerzijds schuldig bevonden aan het **misdrijf van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden**, waarbij als omstandigheden golden dat (i) het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van verschillende minderjarigen; (ii) het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken; (iii) het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen, of enige vorm van dwang; (iv) van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt; (v) het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet.

U werd daarnaast (b) schuldig bevonden aan het **deel uitmaken van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of eigendommen misdaden te plegen waarop levenslange opsluiting, opsluiting van 10 tot 15 jaar of een langere termijn staat**.

Het Hof van Beroep acht het bewezen dat u in de periode van 16 maart 2018 tot en met 29 maart 2018 betrokken was bij acht smokkelactiviteiten van in totaal 80 transitmigranten. Het Hof van Beroep merkte op dat een deel van de slachtoffers niet geïdentificeerd kon worden en dat de schatting van het werkelijke aantal slachtoffers in uw voordeel was (zie vonnis Hof van Beroep, 13.01.2020, p. 19-20).

In haar arrest wees het Hof van Beroep er op dat mensensmokkel een wereldwijd fenomeen en probleem is dat vele landen treft, waaronder België. Nog volgens het Hof van Beroep houdt mensensmokkel een fundamentele schending van de mensenrechten in. Het Hof van Beroep achtte de bewezen feiten bijzonder zwaarwichtig, getuigend van een verregaand misprijzen voor de menselijke waardigheid en compleet onverstaanbaar met de normen en waarden die in een democratische rechtstaat het respect voor iedereen en de goede samenleving tussen burgers moet waarborgen. De bewezen feiten tonen ook

aan hoe steeds grotere risico's worden genomen en hoe weinig de mensensmokkelaars, waaronder u, inzitten met de gezondheid en de levens van de illegale vluchtelingen. Het Hof van Beroep oordeelde verder dat u met het oog op zelf een vermogensvoordeel te bekomen op volkomen ontoelaatbare wijze misbruik maakte van de kwetsbare positie van een groot aantal personen waaronder minderjarigen (zie vonnis Hof van Beroep, 13.01.2020,p.23).

De criminele handelwijze van u en uw medebeklaagden dienden volgens het Hof van Beroep dan ook zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.

In uw hoofde kon het Hof van Beroep niet het minste inzicht vaststellen van de ernst en het ontoelaatbaar karakter van uw handelen. U had duidelijk niet de minste scrupules om u te verrijken ten nadele van zeer kwetsbare personen. Gelet op de aard en de ernst van de gepleegde feiten, uw rol daarbij, en uw maatschappelijke gevaarlijke persoonlijkheid werd de opgelegde hoofdgevangenisstraf van vier jaar volkomen verantwoord geacht en kon er gezien de omstandigheden geen uitstel van de gevangenisstraf worden verleend. De opgelegde geldboete moest er u bijkomend op wijzen dat het plegen van dergelijke misdrijven niet lonend mag zijn. De ontzetting uit uw rechten gedurende een termijn van vijf jaar werd volkomen passend en nodig geacht om de samenleving voldoende lang te beschermen. Gelet op de aard en de ernst van de feiten en het totaal onaanvaardbaar lucratief motief om ten koste van zeer kwetsbare personen veel geld te verdienen, werd de verbeurdverklaring van uw vermogensvoordeel niet als een onredelijk zware straf beschouwd maar integendeel passende geacht om de verstoorde maatschappelijke orde te herstellen (zie vonnis Hof van Beroep, 13.01.2020, p. 24-25, 28).

Uit de aard van de feiten, de bewoordingen in het arrest, en de straf die u werd opgelegd blijkt ontegensprekelijk dat u werd veroordeeld voor een 'ernstig misdrijf'.

Het door u gepleegde misdrijf valt bovendien niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. Het misdrijf dat u heeft begaan en waarvoor u werd veroordeeld, dient dan ook te worden beschouwd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, eerste lid, c).

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u door een medewerker van het CGVS bevraagd over uw veroordeling. U haalde daarbij geen elementen aan die u vrijstelden van uw individuele verantwoordelijkheid bij de door u gepleegde feiten. Geconfronteerd met de mogelijkheid dat u omwille van de feiten waarvoor u werd veroordeeld mogelijk uitgesloten kon worden van de subsidiaire beschermingsstatus bracht u geen elementen aan die tot een andere conclusie kunnen leiden. U beperkte zich immers tot de beweringen dat u niet op de hoogte was van het feit dat mensensmokkel niet toegelaten was - wat gezien de in het arrest beschreven modus operandi van u en uw medebeklaagden compleet ongeloofwaardig is, dat u handelde uit financiële overwegingen, dat u gebruikt werd en dat iedereen het deed (CGVS 14/12/2021, p. 12). Dit volstaat niet om de pertinente vaststellingen die tot uw definitieve veroordeling hebben geleid te weerleggen en doet op geen enkele wijze afbreuk aan de vastgestelde schuld.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen wijst erop dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd, in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Om die reden dient u uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming de vluchtelingenstatus weigert en uitsluit van de subsidiaire beschermingsstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet een advies uitbrengen over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk kunt maken dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in dient te koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U haalt verder geen andere elementen aan waaruit blijkt dat u in uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt conform art. 48/, §2, a) en b), evenmin beschikt het CGVS over elementen die daarop wijzen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend

geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de **COI Focus Irak** -

Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen.

Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf)

<https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Suleymaniyah in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Suleymaniyah een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Suleymaniyah. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De overige documenten die u voorlegt kunnen niets wijzigen aan bovenstaande appreciatie aangezien ze louter een aanwijzing vormen voor uw identiteit, herkomst, burgerlijke staat en aantonen dat u een verzoek om internationale bescherming indiende in Italië. Ze bevatten geen informatie waaruit geconcludeerd kan worden dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u niet uitgesloten dient te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS is dan ook van mening dat u kan worden teruggedleid naar de KAR, Noord-Irak. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

U komt niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Steunend op artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 55/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging van het CGVS, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Hij betoogt dat hij verschillende verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn identiteit in de hoop Engeland te bereiken. In het kader van zijn huidig verzoek wordt zijn identiteit niet in vraag gesteld, waardoor hij meent dat zijn geloofwaardigheid werd hersteld.

M.b.t. zijn lidmaatschap van de Goran-partij meent hij dat het niet volstaat te stellen dat Iraakse documenten gemakkelijk illegaal kunnen worden bemachtigd. Volgens hem heeft het CGVS nagelaten een pertinente analyse te maken van elk document en hieromtrent niet afdoende gemotiveerd. Hij wijst erop dat hij van de aanval een video heeft voorgelegd. Hij legt uit dat hij kritiek uitte tegen PUK en lid bleef van Goran en hoewel hij zich voordeed als lid van de PUK, hij in het vizier kwam van PUK.

M.b.t. de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker dat aan zijn gevangenisstraf van 4 jaar een einde komt op 17 augustus 2022 en dat het CGVS zich enkel baseert op zijn veroordeling om te stellen dat zijn houding niet verzoenbaar is met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut. Hij meent dat eraan voorbijgegaan wordt dat de feiten dateren van begin 2018, zijnde vier jaar geleden en dat hij zijn straf volledig zal hebben uitgezeten op 17 augustus 2022.

Aangaande de verenigbaarheid van de terugkeermaatregel zet hij uiteen dat het CGVS zich enkel baseert op verouderde informatiebronnen van meer dan een jaar geleden met uitzondering van een aanvulling met behulp van de COI focus van 24 november 2021. Hij wijst erop dat in de COI Focus van november op p. 74-75 melding wordt gemaakt van burgerslachtoffers in de KAR en dat hij afkomstig is uit een regio waar Turkse en Iraanse aanvallen plaatsvinden. Hij stelt dat de situatie in Soulemaniya onstabiel blijft door aanslagen en besluit dat de commissaris-generaal tekortgeschoten is in de zorgvuldigheidsplicht.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken overgemaakt.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan

de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Het verzoek om internationale bescherming en het vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoeker wordt als lid van de Gorran-partij geïdoleerd door leden van de PUK wegens de kritiek die hij op sociale media heeft geuit en omwille van zijn activiteiten voor de armen. Daarnaast vreest hij bij terugkeer naar Irak vermoord te worden door zijn (voormalige) schoonfamilie omdat hij zijn echtgenote in de steek zou hebben gelaten en hun familie-eer zou hebben geschonden.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd eerst en vooral omdat A) zijn gedrag allermint getuigt van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming nu hij i) bij zijn opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming verschillende identiteiten, geboorteplaatsen, verblijfplaatsen, vertrekkedata, reiswegen, profielen en vluchtmotieven heeft weergegeven en hij verschillende verklaringen heeft afgelegd omtrent de samenstelling van zijn familie en hun verblijfplaatsen; ii) hij eigenlijk niet van plan was een verzoek om internationale bescherming in te dienen en wilde doorreizen naar het Verenigd Koninkrijk; iii) zijn twee verzoeken om internationale bescherming slechts ingediend werden nadat hij werd weerhouden in illegaal verblijf; iv) verzoeker in maart 2020 een verklaring tot afstand van zijn asielprocedure ondertekende en uitdrukkelijk aangaf te willen terugkeren naar Irak. Een tweede reden waarom de vluchtelingenstatus geweigerd wordt betreft B) het gegeven dat verzoeker geen concrete elementen kan aanbrengen waaruit geconcludeerd kan worden dat hij in Irak actueel een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag zou dienen te koesteren. Met betrekking tot verzoekers lidmaatschap van de Gorran-partij en zijn vermeende problemen wijst de commissaris-generaal erop dat i) de voorgehouden feiten dateren van 2017 en er zich nadien niets meer heeft voorgedaan; ii) er geen bewijzen voorliggen van zijn beweerde activiteiten op sociale media of van het telefonisch dreigement; iii) de brief van Gorran de nood aan internationale bescherming niet aantoont nu die niet gepaard gaat met overtuigende documenten, louter een scan betreft en de bewijswaarde ervan relatief is; iv) de video opname evenmin een bewijs vormt van de nood aan internationale bescherming; v) lidmaatschap van de Gorran-beweging niet verboden is in Koerdistan en er geen aanleiding bestaat om leden van die beweging te viseren. C) Met betrekking tot zijn beweerde vrees voor zijn schoonfamilie oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen allermint overtuigen nu hij uiteindelijk stelt dat die feiten zich hebben voorgedaan in 2020, terwijl hij nadien nog afstand deed van zijn asielaanvraag en zijn familieleden tot op heden probleemloos in Koerdistan verblijven, terwijl er volgens verzoeker nochtans sprake is van eerwraak.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers gedrag haaks staat op een nood aan internationale bescherming omwille van volgende vaststellingen:

- Verzoeker had niet de intentie om een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat hij naar het Verenigd Koninkrijk wilde doorreizen. Bovendien gaf hij ten aanzien van de Belgische

autoriteiten verschillende identiteiten, geboorteplaatsen, verblijfplaatsen, vertrekdata, reiswegen en asielrelazen weer in de hoop het Verenigd Koninkrijk te bereiken.

- Verzoeker verzocht slechts om internationale bescherming nadat hij aangetroffen werd in illegaal verblijf. Zijn twee verzoeken om internationale bescherming werden aldus laattijdig ingediend;
- Verzoeker ondertekende in maart 2020 een vrijwillige vertrekverklaring en deed uitdrukkelijk afstand van zijn eerder ingediende verzoek om internationale bescherming.

Waar hij in zijn verzoekschrift nogmaals herhaalt dat hij verschillende verklaringen aflegde onder meer omtrent zijn identiteit omdat hij hoopte dat hij Engeland zou bereiken en thans zijn identiteit wel zou vaststaan, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker hiermee de vaststelling, dat die handelswijze haaks staat op een nood aan internationale bescherming, niet kan doen ombuigen. Verzoeker kan er daarnaast niet aan voorbijgaan dat hij op 3 maart 2020 een vrijwillige vertrekverklaring aflegde en ondertekende, waarmee hij aangaf zo snel als mogelijk te willen terugkeren naar Irak (AD CGVS, deel DVZ, “*declaration of departure: expression of the individual’s will to be removed*”). Uit het interview van 3 maart 2020 in de gevangenis van Wortel blijkt dat verzoeker inderdaad verklaarde zo snel mogelijk te willen terugkeren naar Irak omdat zijn vader erg ziek was (AD CGVS, deel DVZ, “Rapport DID 10/03/2020”). Dergelijke uitdrukkelijke wens tot terugkeer staat haaks op de nood aan internationale bescherming. Dit geldt des te meer nu de redenen waarom hij voorhoudt niet terug te kunnen keren naar zijn herkomstland, reeds aanwezig waren voordat hij afstand deed van zijn asielaanvraag. Verzoeker werd reeds op 13 november 2017 voor een eerste maal in België aangetroffen in illegaal verblijf en keerde sedert die datum niet meer terug naar zijn herkomstland, waardoor de feiten waarvoor hij zijn land meent ontvlucht te zijn dateren van voor het moment waarop hij verklaarde te willen terugkeren.

Vervolgens hecht de Raad samen met de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers vermeende vrees, waar hij enerzijds stelt dat hij bedreigd werd omwille van zijn lidmaatschap van de Gorran-partij en anderzijds aangeeft dat hij zijn voormalige schoonfamilie vreest omdat hij er niet in is geslaagd om zijn ex-partner en kind naar België te laten komen.

De Raad wijst er dienaangaande op dat verzoeker documentaire bewijzen tracht voor te leggen in verband met zijn lidmaatschap van de Gorran-partij en de bedreigingen die hij ten gevolge daarvan zou hebben gekregen. Verzoeker legt zowel een brief voor van de Gorran-beweging als een video-opname.

In de brief, opgesteld op 15 juli 2021, wordt slechts op zeer algemene wijze het volgende gesteld: “*De heer A.K.J. was actief in de Gorran beweging te provincie Erbil, hij werd vervolgd en bedreigd voor zijn activiteiten voor Gorran en voor het uiten van protest tegen de autoriteit.*

Wij willen hem hierbij steunen en hopen dat hij ook op uw steun kan rekenen.” (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, brief gorran + vertaling). Voormelde brief bevat slechts een weergave door een derde van datgene wat verzoeker verklaart in het kader van zijn asielrelaas en betreft derhalve een post factum gesolliciteerd stuk en is niet van die aard om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken mede gelet op de relatieve bewijswaarde ervan. Immers, naast het feit dat het slechts gaat om een scan, blijkt bovendien uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten, waardoor nagenoeg alle documenten kunnen worden vervalst of aangekocht, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is (zie AD CGVS, stuk 1, map met landeninformatie, “*COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude*”). Bovendien en zelfs indien verzoeker lid was van de Gorran-partij, toont hij geenszins aan waarom hij hierdoor bedreigd zou worden door de PUK nu uit informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat lidmaatschap van de Gorran-partij allerminst verboden is en de partij nog steeds actief is in de politiek van Koerdistan (AD CGVS, landeninformatie, Home Office, *Country Policy and Information Note Iraq: “Opposition to the government in the Kurdistan Region of Iraq (KRI)*, juni 2021; Wikipedia, Gorran movement, Gorran.net). Verzoeker brengt geen andersluidende informatie bij die de volgende motieven, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden geacht en worden overgenomen, kan doen weerleggen: “*Dient daarenboven te worden vastgesteld dat lidmaatschap van de Gorran-beweging allerminst verboden is in Koerdistan. De beweging bestaat sinds 2009 en hoewel er in het begin meldingen bestonden van leden van de Gorran-beweging die agressief geïntimideerd werden door leden van de machtspartijen PUK en KDP, kan er allerminst geconcludeerd worden dat het loutere gegeven dat een persoon lid zou zijn geweest van deze beweging in Koerdistan volstaat om een gegronde vrees voor vervolging te rechtvaardigen. De beweging is tot op heden actief in de politiek van Koerdistan en heeft, hoewel haar macht aanzienlijk is afgenomen, nog steeds zetels in het Koerdisch parlement. Het feit dat de macht van deze beweging de laatste jaren enorm is afgenomen is overigens een aanwijzing dat er voor de machtspartijen in Koerdistan geen aanleiding bestaat om leden van deze beweging te viseren.*”

M.b.t. de door verzoeker neergelegde videofragmenten van bewakingscamera's (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7), stelt de Raad vast dat hierop enkele mensen onherkenbaar staan afgebeeld, maar het op geen enkele wijze duidelijk is in welke omstandigheden de beelden zijn genomen, van wanneer ze dateren en wie de mensen zijn die er staan afgebeeld. Door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie bieden de prints geen garantie over de authenticiteit van wat werd afgebeeld en kan er geen bewijswaarde aan worden toegekend.

Hoewel verzoeker documentaire bewijzen heeft voorgelegd, oordeelt de Raad dat deze documenten omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Zoals blijkt uit de volgende vaststellingen blijkt dat verzoeker hieraan schromelijk tekort geschoten is:

- De problemen i.v.m. zijn lidmaatschap van de Gorran-partij, dateren reeds van 2017 terwijl verzoeker verklaarde dat er zich nadien niets meer heeft voorgedaan en hij bovendien in 2020 afstand heeft gedaan van zijn asielaanvraag;
- Verzoekers familieleden nog steeds steeds probleemloos in de KAR wonen, hoewel het volgens hem zou gaan om een eer-wraak;
- Verzoeker beweert dat hij bedreigd werd omwille van zijn activiteiten op sociale media, maar is niet in staat hiervan enig document voor te leggen. Dat hij geen enkel bewijs kan voorleggen is des te opmerkelijker nu hij verklaarde dat hij vooral actief was op sociale media en dat hij ook lid was van de pagina "tegen de regering" (AD CGVS, deel DVZ, schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, punt 2).
- Verzoeker legde bij de DVZ geen verklaringen af omtrent zijn lidmaatschap. Verzoeker antwoordde immers op de hem op 4 januari 2018 gestelde vraag of hij actief was in een organisatie of vereniging of partij het volgende: "*neen, ik was nooit actief binnen een organisatie.*" (AD CGVS, deel DVZ, voorgaand verzoek, vragenlijst, punt 3.3). Hij verklaarde bij terugkeer naar zijn herkomstland te vrezen om het leven te komen door de conflicten in zijn regio van herkomst (punt 3.14) en stelde geen problemen te hebben met autoriteiten, medeburgers of problemen te hebben van algemene aard. Dat hij zijn lidmaatschap, wat de kern vormt van zijn vrees voor vervolging, onvermeld liet in 2018 is een sterke indicatie dat zijn relaas volstrekt ongeloofwaardig is.
- Verzoekers verklaring, dat hij kritiek uit op de PUK, strookt niet met zijn verklaringen afgelegd voor de Italiaanse autoriteiten. Gevraagd wat hij vreest bij terugkeer naar Irak, antwoordde verzoeker dat hij vreest vermoord te zullen worden door de neef van zijn vrouw. (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, Italiaans VIB). Gevraagd waarom hij na 4 jaar besloten heeft om de Peshmerga te verlaten, antwoordde verzoeker dat hij steeds een persoon is geweest die zijn land heeft verdedigd (vrije vertaling uit: "*Sono stata sempre una persona che ha difeso il suo paese e dil suo popolo (...)*") In het kader van huidig verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker nochtans dat hij met zijn activiteiten wenste op te komen voor zijn rechten en die van zijn volk tegen de twee grootste partijen in Koerdistan.

Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan erop te wijzen dat de commissaris-generaal een pertinente analyse diende te maken van zijn documenten en niet louter mocht verwijzen naar de graad van corruptie en te herhalen dat hij kritiek heeft geuit tegen PUK. Door louter te volharden in zijn asielaanvraag en kritiek te uiten op de motieven van de commissaris-generaal, zonder deze *in concreto* te weerleggen, is verzoeker niet in staat de pertinente en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing te ontcrachten.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling van de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus

Middels de bestreden beslissing wordt verzoeker uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uit het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 13 januari 2020 blijkt dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel met verzwarende omstandigheden waarvoor hij ook veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 4 jaar. De commissaris-generaal oordeelt dat de gepleegde

feiten niet anders kunnen worden gekwalificeerd dan als een ernstig misdrijf zoals bepaald in artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Artikel 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De beslissing tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

4.4.1. Het eerste onderdeel heeft betrekking op de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. De commissaris-generaal heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:*

(...)

5° om de vreemdeling bedoeld in artikel 53 van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten op basis van de artikelen 55/2 en artikel 55/4;(...)”.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis* verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de *‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”. Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. Er moet rekening worden gehouden met alle pertinente factoren, inbegrepen de eventuele verzachtende maar ook verzwarende omstandigheden zoals het strafregister van de betrokkene. Het feit dat de betrokkene zijn straf reeds heeft uitgezeten of gratie of amnestie heeft gekregen, moet eveneens in rekening worden gebracht. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan. (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2578/001, 109)*

De Raad wijst erop dat de uitsluiting van internationale bescherming bijzonder zware gevolgen heeft en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid moet worden toegepast. Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker op 13 januari 2020 veroordeeld werd door het Hof van beroep te Gent voor mensensmokkel (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, arrest Hof van Beroep Gent, 13/01/2020). Het Hof achtte bewezen dat verzoeker betrokken was bij de transporten van 80 transitmigranten en wees er uitdrukkelijk op dat mensensmokkel, een wereldwijd probleem dat vele landen van de wereld en ook België treft, een fundamentele schending van de mensenrechten inhoudt. Het Hof motiveerde dat de bewezen feiten bijzonder zwaarwichtig zijn en getuigen van een verregaand misprijzen voor de menselijke waardigheid en het volkomen onaanvaardbaar is dat verzoeker met dermate gevaarlijke praktijken poogt geld te verdienen. Het arrest stelt verder dat de gepleegde feiten compleet onverstaanbaar zijn met de normen en waarden die in een democratische rechtstaat het respect voor iedereen en de goede samenleving tussen burgers moeten

waarborgen, dat de slachtoffers een totaal onrealistisch wereldbeeld wordt beloofd, terwijl de meesten onder hen ook als zij hun bestemming bereiken in werkelijkheid zeer lange tijd in de illegaliteit en mensonwaardige omstandigheden zullen leven, dat het economische leven en de arbeidsmarkt finaal door het illegaal overbrengen van mensen verstoord worden en dat het asiel- en vreemdelingenbeleid daardoor ondergraven wordt. Verder wijst het Hof erop dat de bewezen feiten ook aantonen hoe steeds grotere risico's worden genomen en hoe weinig de mensensmokkelaars inzitten met de gezondheid en de levens van illegale vluchtelingen en dat verzoeker, duidelijk met het oog op het bekomen van een vermogensvoordeel, op volkomen ontoelaatbare wijze misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare positie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des te erger meent het Hof. Het Hof concludeert dat verzoekers criminele handelswijze zeer streng dient te worden afgekeurd en beteugeld. Bovendien wijst het Hof erop dat hoewel verzoeker onder voorwaarden door de onderzoeksrechter werd vrijgelaten, hij onmiddellijk na zijn vrijlating tegen de voorwaarden in niet de minste inspanning deed om zijn toestand te regulariseren, maar direct naar zijn kompanen vertrok om met hen in Italië een vorm van vakantie te kunnen nemen om daarna terug naar de buurt rond de 'jungle' in Frankrijk te reizen, waar hij uiteindelijk opnieuw kon worden opgepakt. In hoofde van verzoeker werd aldus niet het minste inzicht vastgesteld van de ernst en het ontoelaatbaar karakter van zijn handelen en werd geoordeeld dat hij duidelijk niet de minste scrupules had om zich te verrijken ten nadelen van zeer kwetsbare personen. Het lijkt volgens het Hof geen twijfel dat deze feiten van mensensmokkel moreel verwerpelijk zijn en getuigen van een zeer gevaarlijke persoonlijkheid. Gelet op voorgaande treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat het door verzoeker gepleegde misdrijf als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet dient te worden gekwalificeerd en dat verzoeker derhalve dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat de feiten dateren van begin 2018, zijnde vier jaar geleden en dat hij zijn straf volledig zal hebben uitgezeten op 17 augustus 2022, doet niets af aan de ernst van de feiten waarvoor hij in 2020 veroordeeld werd en vermag dan ook geen afbreuk te doen aan het voorgaande.

4.4.2. Het tweede onderdeel vloeit voort uit artikel 57/6 eerste lid, 13° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/4, §4 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij uitsluit van subsidiaire beschermingsstatus, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de beslissing adviseert de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en hij verder geen andere elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade op grond van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Vervolgens adviseert de commissaris-generaal dat, gelet op het gegeven dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is, voor wat betreft verzoeker, de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah moet worden beoordeeld. De commissaris-generaal vervolgt dat het geweld in de KAR doelgericht is van aard en niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker vervolgens nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden als gevolg van het willekeurig geweld te Suleymaniyah.

Waar verzoeker de mening is toegedaan dat de commissaris-generaal zich enkel heeft gebaseerd op verouderde informatiebronnen en erop wijst dat de situatie in Souleymaniya onstabiel blijft door aanslagen, wijst de Raad erop dat het advies zoals weergegeven in de bestreden beslissing een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker, die inhoudelijke kritiek uit op het advies, gaat eraan voorbij dat hij middels de bestreden beslissing voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, hiervan uitgesloten wordt, doch deze zelf geen verwijderingsmaatregel bevat.

In het kader van huidig beroep kan de Raad enkel uitspraak doen over de vluchtelingenstatus en over de subsidiaire beschermingsstatus en niet over de verwijdering van verzoeker, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Hoewel in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies aldus een wettelijke verplichting is en zoals reeds *supra* gesteld uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, § 3, van de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing geen verwijderingsmaatregel. Het advies van de commissaris-generaal gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet

bindend en wijzigd de rechtstoestand van verzoeker niet zodat het advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (cfr. RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus op grond van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij, aangezien hij definitief veroordeeld is voor mensensmokkel, wat zonder twijfel een ernstig misdrijf is, overeenkomstig artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Een schending van de opgeworpen beginselen of bepalingen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

Verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO